

skydere end egentlige Sparere skal kunne sidestilles med disse med Hensyn til Adgangen til at opnaa Statsstøtte." Jeg vil gerne have bestemt at vide, hvad der skal forstaaes hermed, og jeg vil spørge den højterede Handelsminister, om man tænker paa at holde Folio-Indlaanere udenfor denne Garanti. En stor Del af de Mennesker, som arbejder med Folio-Konto, er netop nødt til at bruge denne, om jeg saa maa sige, mindre solide Form, fordi de ingen Kapital har, saaledes at de Penge, de indsætter paa Folio, i Virkeligheden er de paagældende næringsdrivendes Gæld, som de samler op til Udbetaling til deres Kreditorer, og den kan til Tider være ret betydelig. Naar Banken saa krakker, staaer disse handlende og Haandværkere, som nu har opsamlet de Penge, de skal bruge til at dække deres Gæld med, ganske uden Midler; det forekommer mig, at de egentlig er uheldigere stillet end de, der har tabt en mindre Kapital paa en Bankbog. Det kan være strengt at miste en saadan Kapital, det skal jeg indrømme, og jeg skal ogsaa medvirke til, at man saa vidt muligt kan sikre saadanne Sparere, men det forekommer mig, at hvis man støder de Mennesker, som har deres Arbejds kapital, der i streng Forstand ikke er deres egen, anbragt paa Folio-Konto, ud i Ørkenen, lader dem sejle deres egen Sø, saa er en saadan Lov langt ved Siden af det, jeg mener, den burde være. Jeg mener altsaa, man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, at ogsaa Folio-Indlaanere kan blive hjulpet gennem den Garanti, det her foreslaas at yde.

Formen for en Krisefond kan man naturligvis ikke her skitsere, det er et Spørgsmaal, som skal nøje gennemarbejdes, men det, som efter min Mening først og fremmest skal tilstræbes, er at danne en saadan Fond, før de trange Tider kommer, saaledes at man ikke, naar Bankerne begynder at krakke, hvad jo ganske naturligt altid sker i Nedgangsperioder, skal til at paalægge Erhvervs livet — saaledes som man gjorde ved Oprettelsen af Arbejdsløshedsfonden — tunge Byrder til Imødegaaelse af kritiske Situationer. Det kan ikke gøres for tidligt, og naar man i det hele taget skal til at overveje en Revision af Banklovgivningen og eventuelt Aktieselskabslovgivningen, maa alt dette gøres paa een Gang; der maa skabes Midler til Imødegaaelse af saadanne Situationer, som vi nu har været inde i.

Som Lovforslaget foreligger, maa jeg tage alle mulige Forbehold, men jeg skal til sin Tid være villig til at medvirke til Løsningen af Spørgsmaalet.

P. Andersen: Under Behandlingen af Lovforslaget om Landmandsbankens Rekonstruktion rettede jeg en Anmodning til Handelsministeren om i Konsekvens af denne Lovgivning at fremsætte et Lovforslag om Hjælp til Sparere i de krakkede Banker, og jeg har senere ved en anden Lejlighed paa ny rettet denne Opfordring til Ministeren. Jeg vil nu benytte Lejligheden til at takke Ministeren for, at han har fremsat dette Lovforslag, der er fremsat efter Forhandling med Repræsentanter for de paagældende Banker, idet jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes Ministeren at føre det gennem de Vanskeligheder, som allerede nu ved første Behandling har taar-net sig op paa dets Vej. Jeg har dog det Indtryk af de forskellige Ordføreres Udtalelser, at ingen er absolut Modstander af en Ordning af denne Sag, men at man kun venter paa gennem Udvalgsbehandlingen at kunne finde en Løsning, der kan føre til det endelige Resultat. Jeg vil gerne medgive Lovforslaget de bedste Ønsker paa dets Vandring gennem Udvalgsbehandlingen og haaber, at man der i Samraad med Ministeren maa kunne finde en Udvej, som bringer de krakkede Bankers Sparere den Hjælp, som de efter min Formening efter den Lovgivning, der er gaaet forud, har Krav paa.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Jeg takker den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, for hans Tilslutning til Lovforslaget, og jeg takker i øvrigt samtlige Ordførere, fordi ingen helt har nægtet at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, om end der har været nogle Betæneligheder hos næsten alle; maaske var dog Ordføreren for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Zahle, lidt mere velvillig. Jeg haaber imidlertid, at Behandlingen i Udvalget kan føre til et godt Resultat.

Det har naturligvis ikke ved Lovforslagets Fremsættelse været Hensigten at fremkalde nogen Tvangssituation; det er der heller ikke noget, der tyder paa. Og det er absolut ikke noget Kabinetsspørgsmaal; det er en Sag, hvorom man kan forhandle sagligt og roligt. Jeg har under Forhandlingen med de forskellige Bankers Sparere givet Løfte om at arbejde for den foreslaaede Ordning, og dette Løfte maa jeg selvfølgelig holde, men jeg er villig til at drøfte, hvad der bliver Anledning og Lejlighed til i Udvalget.

Adskillige Talere har været inde paa Spørgsmaalet om en Revision af Bankloven. Denne Sag er til Behandling i Ministeriet,